

катъ си розове беряхж,
И за Ладж (в) хубавицж,
лѣпъ вѣнець отъ тѣхъ плетяхж:
Вѣрвате ли, вы богыни,
(пытахъ азъ) да ся намира,
За такъвъ вѣнець достойна,
освѣнь Ладж, друга въ міра ?
„ Мы не вѣрваме. братенце,
— дружно ми ся отговарять —
„ Мы не вѣрваме да има
тѣй достойна — ми повтарять. —
„ Има, има — отгласи ся
единъ гласъ, гласъ много миленъ
И съ гласа прѣстави ни ся
единъ богъ, богъ много силень —
„ Хубость-та, милны Богини,
хубость-та на еднѣ младж
„ Достойна е, вѣрувайте,
за вѣнець като на Ладж.
„ И въ краснообразнж-тж ви
и любезицж тѣль дружинкж
„ Достойно е да счините
обаятелнж-тж Тинкж.